

Citace záznamu

Petra Hečková, Zdeněk Kovářík, Vojtěch Krajíček, Státní hrad a zámek Jindřichův Hradec, Rondel, *Renesanční a manýristické štukatéřství v Čechách a na Moravě* (online databáze), <https://stuky.upce.cz/node/723>, vyhledáno 20. 4. 2024.

Státní hrad a zámek Jindřichův Hradec, Rondel

Číslo záznamu: 723

Bližší určení díla: Dekorativní štuková výzdoba interiéru a výklenků v exteriéru.

Památkově chráněno, č. úskp: 35945/3-1540

Umístění: 1. NP, klenba a stěny zahradního pavilonu

Datace: 1591 až 1596

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, severovýchodní strana rondelu (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

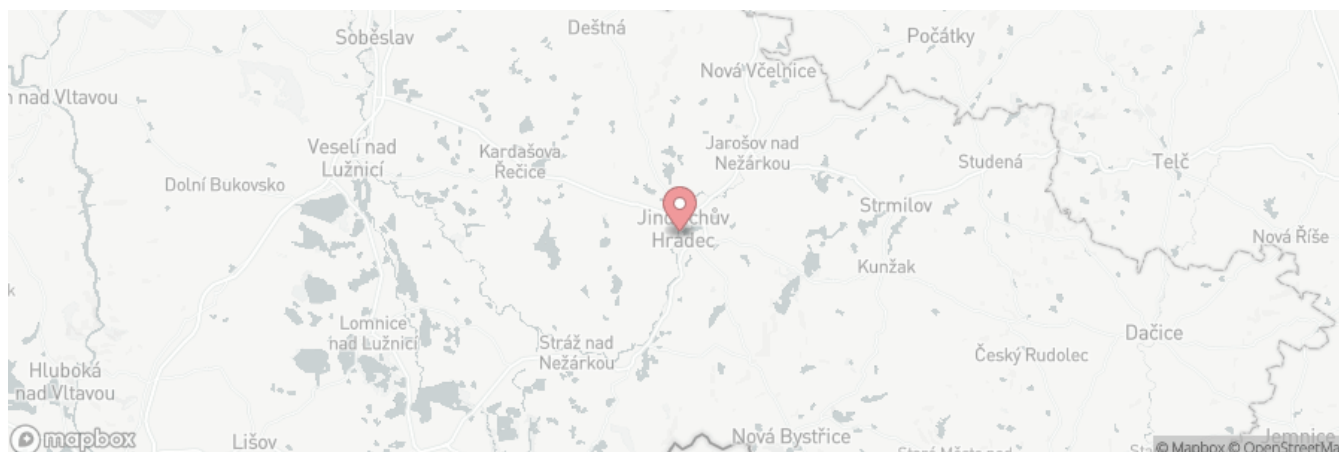
Anotace

Monumentální kruhový zahradní pavilon nazývaný Lusthaus (dnes Rondel) vznikl v 90. letech 16. století na objednávku Adama II. z Hradce a jeho ženy Kateřiny Hradecké z Montfortu. Jeho interiérová výzdoba je ojedinělou ukázkou propojení plastické výzdoby provedené v terakotě a domodelovávané ve štuk s polychromií a nástěnnými malbami. Bohatá plastická dekorace Rondelu vychází z tvarosloví pozdní renesance a využívá architektonické členění kombinující antikizující a raně novověké prvky s figurálními motivy včetně groteskových. Ojedinělé je také uplatnění figurálního písma podle předloh Daniela Hopfera. Současná prezentace památky je výsledkem restaurování konce 70. let a první poloviny 80. let 20. století.

Abstract

The monumental garden pavilion called the "Lusthaus" (now called the Rondel) was built in the 1590s for Adam II of Hradec and his wife Katherine of Montfort. Its interior decoration is a unique example of combining sculptural decoration executed in terracotta and modelled in stucco with polychrome and wall paintings. The rich sculptural decoration of the Rondel is based on the late Renaissance designs and its segmentation combines antiquated and early modern elements with figurative motifs, including grotesque ones. Also unique is the use of figurative lettering based on designs by Daniel Hopfer. The current presentation of the building is the result of restoration in the late 1970s and the first half of the 1980s.

Kraj	Okres	Obec	Katastr
Jihočeský kraj	Jindřichův Hradec (okres)	Jindřichův Hradec	Jindřichův Hradec
Ulice, čp. / č. o.		GPS	
Dobrovského 1		49.141172488168, 14.99982293407	

Technika štuky	Materiálová skladba	Povrchové úpravy	Původnost
Štukové prvky se uplatňují především na kupoli v horní části interiéru. Modelovaný štuk zde doplňuje a rozvíjí terakotové dílce, ze kterých je složena většina figurální výzdoby. Štukové jsou v horní zóně nad korunní římsou rovněž i otiskované pásové ornamenty zdobící rámce výjevů i jednotlivé římsy a členící pásy. Ve spodní zóně jsou pak původní renesanční prvky provedeny pouze v terakotě. K materiálové skladbě výzdoby viz přílohy: grafické znázornění materiálů v 6. špaletě a grafické znázornění materiálů kolem reliéfu hudebníka u paty kupole.	Pojivo renesančního štuky je tvořeno vzdušným, lokálně mírně dolomitickým vápnem. Jako plniva je užito drceného křemene.	jiné barevné řešení (stávající stav) bílý monochromní nátěr s "vyzlačenými" detaily (metál s šelakovou izolací)	Původní stav s druhotnými zásahy

Uměleckohistorický popis

Vznik Rondelu je spojen s osobností Adama II. z Hradce (1549–1596) a jeho ženy Kateřiny Hradecké z Montfortu (1556–1631). Výstavbou monumentálního kruhového altánu nazývaného „Lusthaus“ v zahradě nově zřízené za Velkou arkádou v jihozápadní části zámekového areálu byla završena renesanční přestavba jindřichohradeckého hradu. Stavbu provedl Giovanni Maria Facconi z Arogna. Jeho jméno, stejně jako jména autorů plastické výzdoby Rondelu Giovannio Pietra Martinoly (Martinelliho) a Jiřího Bendla, je zachyceno také v útech, z nichž je patrné, že výzdoba Rondelu pokračovala ještě několik let po smrti Adama II. z Hradce.

Základ dispozice Rondelu tvoří pravidelný kruh završený sférickou kupolí. Interiér kruhového centrálního půdorysu je výraznou korunní římsou rozčleněn na dvě hlavní zóny: na zónu přízemí s hlubokými výklenky prosvětlenými okenními otvory a na výškově i prostorově dominantní zónu kupole. Prakticky celý povrch pokrývá plastická výzdoba tvořená kombinací terakotových článků a štukové modelace, která je poměrně rozsáhlé druhotně rekonstruovaná (terakota, sádra). Plastická výzdoba spoluutváří i samotné základní architektonické členění do rytmické kompozice tří odlišně pojatých prvků. Pravidelný rytmus a – b – c – b prostupuje celým interiérem až do vrcholu kupole, kde se sbíhá do velkého kruhového prstence vyplněného aliančním znakem. Jediným výraznějším přerušením je široká zdvojená korunní římsa („kranc“), v horní části poměrně předsazená.

Samotný interiérový lze rozdělit na dvě čtveřice hlavních kompozičních členů odpovídajících v rytmickém uspořádání jednotkám „a“ a „c“, které jsou v přízemí otevřeny do hlubokých výklenků s okenními otvory a v prostoru nad korunní římsou pokračují trojúhelníkovitými výsečemi s kruhovými okny. Mezi ně je pravidelně vkládáno osm užších mezičlánků, odpovídajících jednotce „b“, v nichž jsou ve spodní zóně půlkruhové záklenky původně nejspíše určené pro sochařskou výzdobu.

Vedle trojitého rytmického uspořádání prostorové kompozice se důmyslným způsobem uplatňuje také síť vertikálního a horizontálního povrchového členění. Nejdůležitějším prvkem horizontálního členění je výše zmíněná korunní římsa. Fakticky se jedná o zdvojenou římsu odvozenou z toskánské řádové soustavy, jejíž strohé formy jsou zmíněny bohatstvím aplikovaných plastických motivů. Na spodní vyložené římsě jsou to podlouhlé, svými špičkami dolů vyložené palmetové listy a přepásané anthemiony se stužkami. Horní profilace korunní římsy je výrazně předsazená a dvakrát odstupněná a uplatňují se na ní motivy jednoduchých akantoidních palmet spojených vlnovkou v horním pásu a mužských maskaronů s výrazně zjednodušeným jazýčkovým motivem kýmatu ve spodním pásu. Na spodní části této vyložené profilace jsou instalovány plastické kytky visící dolů, na horní části korunní římsy také nízké profilované nástavce s volutami a andílčími hlavičkami, které jsou pozdějším doplňkem 17. století.

Významově nejdůležitější částí korunní římsy je střední vlys, který se podél obvodu stavby průběžně zalamuje. Předsazená římsa je dále zdobena maskarony se zvířecími a lidskými hlavami, propojenými vegetabilními motivy a motivy roušek evokujících půlkruhové festony. Hlavním výzdobným prvkem je nápis provedený ve figurálním písmu, pro něž předlohu poskytla abeceda Daniela Hopfera. Jeho přepis zní: AUS LIST DER SCHLANGEN – ADAM EVE KAM WIR IN VERSUCHUNG – UND WEGEN – VON GOT WAS BESCHAFFEN – DIE MENSCHHEIT – DIE GAB SICH IN EINGESINNIGKEIT. Menší význam v horizontálním členění spodní části interiéru má prostá, jednoduše profilovaná římsa v náběhu záklenků okenních výklenků, která průběžně pokračuje po celém obvodu interiéru.

V prostoru kupole lze vysledovat kumulaci jednotlivých motivů výzdoby a obrazových rámců do tří horizontálních zón. Nejnížší je prostor pod okny, kde se střídají nízké půlkruhové niky s obrazovými poli a štukovými rámci. Na něj navazuje směrem vzhůru zóna kruhových oken a konečně nejvyšší část kupole graduje rytmem postupně se zjemňujících a zmenšujících motivů plastické výzdoby, střídajících se s panely obrazových polí. K prvkům horizontálního členění kupole lze připojit také velký kruhový terč s reprezentativně provedeným aliančním znakem opatřeným přikrývadly s fařnouchy, na nichž se uplatňují dvě hlavní tinktury erb, červená akcentovaná stříbrem a modrá akcentovaná zlatem. Alianční znak je završen přílbou s korunkou a umístěn na vlastní desce opatřené rollwerky, kde se vedle sebe objevují štíty se znaky Pánů z Hradce na pravé straně (heraldicky vlevo) a Montfortů na levé straně (heraldicky vpravo). Kruhové pole, v němž se erb nachází, je ohraničeno rámováním složeným z ploché lišty zdobené rozetkami, věnci z vavřínových listů zpevněných rozetami a dórského kýmatu. Jednotlivé koncentrické pásy plastické výzdoby jsou propojeny perlovcem.

Mnohem výrazněji je pomocí architektonických článků řešeno vertikální členění interiéru. Jeho nejdůležitějším prvkem jsou vysoké toskánské pilastry ze světlé granitické horniny, které procházejí celou výškou přízemí a nesou korunní římsu. Jejich současná pohledová prezentace a odlišný barevný akcent, který vnáší do interiéru, zřejmě neodpovídají původní renesanční prezentaci a lze předpokládat jejich pokrytí nátery. V prostoru kupole navazují na průběh pilastrů nízká pravouhlá žebra, jejichž povrch je pokryt plastickým dekorem architektonických antikizujících motivů. Jde o různé varianty pletenců s perličkami nebo čtyřlístky, v jednoduchém rytmu nebo skládané do esovitých motivů, dále oválné řetězce s peltoidními motivy vegetabilních tvarů nebo palmetové motivy složené do tvarů připomínajících anthemiony. V horní části, v místě napojení na centrální kruhový medailon, jsou plochá žebra zakončena konzolami nesenými různě ztvárněnými maskarony mužských tváří s vousem. Také poměrně složitě členění kupole odpovídá trojitému rytmu přízemí. S výjimkou centrálního heraldického motivu lze ornamentiku typologicky rozdělit do několika skupin: architektonické motivy patří ke konvenčním řádovým soustavám a antikizujícímu typu výzdoby (tzn. perlovec, vejcovec, listovec a z nich odvozené motivy, konzoly s volutami zdobenými akantovými listy, vavřínové pásy, anthemiony, profilované konchy – mušle výklenků), dále volné architektonické a dekorativní motivy (rollwerkové motivy, kombinace různých rozvilin, pětিলíst rozety, dekorativní vegetabilní motivy v členících listách, kandelábrové srostlice, festony tvořené ovocem a listy, případně ovocem a akantovými ratolestmi, vázy s ovocem) a konečně motivy figurální, nebo takové, na nichž se uplatňují figurální prvky (lidské postavy, putti, fantastické bytosti, masky a maskarony a jejich různé kombinace s vegetabilními motivy, které tvoří různé groteskové motivy). Posledním, samostatným a spíše výjimečným typem dekoru je uplatnění figurálního písma v nápisovém poli korunní římsy. Obecně je patrná snaha o provázání ornamentiky s architektonickým rámcem odpovídající stylu cca 50.–60. let 16. století v římském umění.

Bohatství tvarů architektonického členění, rostlinného i fantastického dekoru, které se projevuje už na architektonickém rámci, dále pokračuje v samostatných výzdobných polích bohatě členěných plastickou výzdobou. V ploše i volně vázané k architektonickému rámci se objevují vavřínové věnce, různé typy vejcovce a perlovce, těžké i lehké kýma, tordované pásy propletané s akantovými listy, rollwerkové kartuše i jednotlivé voluty, penízkový motiv (motiv jazýčků), anthemiony přepásané stužkami, ale také složitější motivy kandelábrů, fiál, festonů přidržovaných maskarony či postavami mladíků, bukrania, hlavy lvů a dále repertoár nejrůznějších fantastických bytostí – maskarony lesních mužů s vousy prorůstajícími do podoby listů či rozvilin, torza těl proměňujících své končetiny v rostlinné úponky, listové motivy se zakončením v podobě masek nebo harpyje s mužskými hlavami, s nimiž se setkáme nejčastěji v přízemí Rondelu. Mnohé z motivů byly inspirovány soudobými grafickými předlohami. V přízemí se dále objevují motivy váz s plody a květinami, často doplněné fantastickými formami (např. ouška v podobě ptačích těl). Groteskové motivy, stejně jako karyatidy a maskarony, zde už nejsou nezbytně zapojeny do architektonických celků, ale plošně pokrývají povrch zdí. Pro výzdobu celého povrchu interiéru Rondelu je nápadná poměrně výrazná plasticita figurálních motivů, proti nimž jsou architektonické ornamenty provedeny poměrně mělce.

Historické zásahy / opravy

Zcela zásadní vliv na současnou podobu rondelu měly restaurátorské zásahy provedené ve dvacátém století. První rozsáhlou rekonstrukcí prošel interiér rondelu v letech 1940–1945. Zásah, který prováděl Václav Neubauer a později od roku 1944 Miroslav Böswart, spočíval v očištění stěn, ornamentu a kamenných prvků od vápenných nátěrů až na původní materiál a následném doplnění chybějících částí sádrovým tmelem. Výzdoba byla prezentována v polychromní úpravě růžových plastických prvků na bílém pozadí. K tomuto nepochopení původního konceptu a posunu v interpretaci barevné úpravy interiéru Rondelu došlo zřejmě v důsledku fragmentárního dochování původních vápenných úprav keramických částí a rozsáhlým destrukcím zlacených prvků výzdoby.

Další rozsáhlou rekonstrukci štukové výzdoby rondelu provedli Otakar Marcin, Jan Trtílek a Miroslav Hotový, keramické prvky doplnily Alena Kroupová a Dagmar Kolumková, polychromii a nástěnné malby restauroval Jaroslav Kadera. Zásah proběhl v letech 1977–1986. Práce spočívaly v opětovném důkladném očištění od druhotných nátěrů, osazení doplňků chybějících keramických prvků a plastickém doplnění defektů poměrně hrubozrnným vápenným štukem. Cílem akce bylo obnovit původní bílo-zlaté ztvárnění výzdoby, což proběhlo po složité uměleckohistorické a finančně rozpočtové debatě, materiálově poměrně nevhodnou a ireverzibilní technikou zlacením kovem na mixtion. Diskutabilní je rovněž rozsah zlacených prvků, kdy byly přezlaceny i původně bílé části výzdoby. V rámci zásahu byly rovněž sejmuty i fragmenty červeného nátěru žulových pilastrů podepírajících korunní římsu a pilastry jsou nyní prezentovány v barvě kamene. Diskutabilní a potenciálně nebezpečné pro další stabilitu původních štukových částí je ponechání rozsáhlých sádrových doplňků z předchozího zásahu. V závěru akce pak byla osazena technicistní mramorová zádlažba.

Literatura

Josef Novák, *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém: Politický okres jindřichohradecký*, Archaeologická kommise při České akademii císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, Praha 1901, s. 123–130.

Jarmila Krčálová, *Centrální stavby české renesance*, Academia, Praha 1976, s. 18–27, 82–86.

E. Stach – Dobroslav Líbal – Milada Vilímková – J. Muk, *Státní zámek Jindřichův Hradec: I. dějiny zámku*, Státní ústav pro rekonstrukci památkových měst a objektů v Praze, 1976.

E. Stach – Dobroslav Líbal – Milada Vilímková – J. Muk – J. Muková, *Státní zámek Jindřichův Hradec: II. stavebněhistorický průzkum*, Státní ústav pro rekonstrukci památkových měst a objektů v Praze, 1976.

Miloš Kudrnovský – Renata Veselá, *Aktualizace nedestruktivního stavebně-historického průzkumu: Zámecký Rondel SHZ Jindřichův Hradec*, NPÚ ÚOP České Budějovice 2011.

Prameny

Archiv Národního muzea

Archiv Národního muzea

fond: František Tischer

Národní archiv

fond: Dílo – Český fond výtvarných umělců

sign. 245, Restaurování JH – Rondel, r. 1972–1976, kart. 486

sign. 71, Restaurování JH – Rondel, r. 1977, kart. 512

fond: Památkový úřad Vídeň 1852–1918 (1962)

inv. č. 586, Jindřichův Hradec, 1860–1914, kart. 30

Konzervátoři zemští, 1854–1908, kart. 110

fond: Národní kulturní komise

Oddělení dokumentace, Ústav dějin umění Akademie věd ČR

fond: Jarmila Krčálová

kartotéky s výpisky a excerpty, odkazy na prameny

SOA Třeboň (odd. Jindřichův Hradec)

fond: Rodinný archiv Pánů z Hradce

inv. č. 420, sign. II N 6b, Poukazy k úhradě drobných vydání (řemeslníkům, kupcům aj.), 1583–1600, kart. 49

fond: Rodinný archiv Černínů z Chudenic, Jindřichův Hradec

sign. IV E 9, Eugen Alfons, IV, Osobní korespondence, Korespondence s Františkem Josefem Czerninem, 1926–1944, kart. 15

fond: Rodinný archiv Slavatů z Chlumu a Košumberka 1381–1916 (1940)

inv. č. 146, sign. III G 4a, Pozůstalostní inventáře, 1673, kart. 30

inv. č. 150, sign. III J 2a, Korespondence, kart. 33

inv. č. 161, Účty pražské pokladny (neúplné týdenní cedule), 1673–1688, kart. 47

inv. č. 163, sign. III J 6b, Drobné účty – nákupy aj., 1666–1688, kart. 48

Meliorace na slavatovských panstvích, 1673–1688, kart. 74

Slavatovské domy (dělení), kart. 104

fond: Velkostatek Jindřichův Hradec

inv. č. 4366, sign. VI Bb 1, Stavební rozvahy na jednotlivé roky, stavební rejstříky a rozpočty, 1577–1800, kart. 427

inv. č. 4371, sign. VI Bb 2d, Rondel, 1592–1944, kart. 433

inv. č. 4585, sign. VI R 21, Účty důchodenské, 1591–1593, kart. 733

inv. č. 4585, sign. VI R 21, Účty důchodenské, 1593–1594, kart. 734

inv. č. 4585, sign. VI R 21, Účty důchodenské, 1671–1675, kart. 744

inv. č. 4585, sign. VI R 21, Účty důchodenské, 1676–1678, kart. 745

SOA Třeboň (odd. Třeboň)

fond: Jihočeský podnik na údržbu památek Tábor (1906) 1962–1996 (1999)

inv. č. 382, sign. 496, JH zámek, Rondel – rekonstrukce, 1982–1984, kart. 97

inv. č. 1000, sign. 1984, JH, plány, výkresy, tubus č. 10

inv. č. 1205, sign. 183, JH – celkové pohledy, interiér, 1963–1964, foto, autor Špandl, 4 ks, kartotéka 3

inv. č. 1139, sign. 80, JH – celkové pohledy na zámek, interiéry, foto, kart. 1

inv. č. 1436, sign. 661, JH – zámek, 1973, foto, kartotéka 7

inv. č. 1683, sign. 913, JH zámek, opravy, foto, kartotéka 12

inv. č. 1777, sign. 1008, JH zámek, Rondel detaily výzdoby interiéru, foto, kart. 269

inv. č. 1800, JH zámek, foto, kart. 270

Národní památkový ústav Generální ředitelství

fond: fotosbírka NPÚ GNŘ (negativy a scany vše seřazeno na kartách, konvoluty fotografií z let 1900, 1929, 1951, 1979, 1992)

fond: spisovna NPÚ GNŘ (písemná vyjádření a případně další spisový materiál od roku 1958, NKP od roku 1995)

fond: sbírka plánů NPÚ GNŘ (SHP 1974 a 1976, jen textová část)

Národní památkový ústav v Českých Budějovicích

fond: sbírka plánů NPÚ ČB (SHP 1976 a 1974, plány rovněž chybí???, SHP 2011)

fond: spisovna NPÚ ČB: sign. 1540-JH, Rondel, spisy do roku 1995

rest: průzkumy a zprávy (obsahují podrobnou fotodokumentaci):

sign. RZ 143, Interiér renes. rondelu – rest. průzkum, 1976

sign. RZ 233, První patro a přízemí rondelu, 1980

sign. RZ 234, Sochařská štuková výzdoba rondelu – 2. etapa, 1978

sign. RZ 240, Keramické doplňky z rondelu – 1. a 2. etapa, 1979

sign. RZ 241, Štuková sochařská výzdoba rondelu, 1978

sign. RZ 244, Štuková a keramická výzdoba rondelu – 4. etapa 1979

sign. RZ 249, Výzdoba rondelu, 1980

Odkazy

<https://www.zamek-jindrichuvhradec.cz/cs/fotogalerie/18212-rondel>
<http://previous.npu.cz/pro-odborniky/narodni-pamatkovy-ustav/tiskove-zpr...>

Autoři záznamu

Petra Hečková, Zdeněk Kovářík, Vojtěch Krajíček

Datum poslední změny

10.7.2023

Fotodokumentace současného stavu

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, severovýchodní strana rondelu (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, výklenek v exteriéru na severozápadní straně (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, detail konchy výklenku na severozápadní straně (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, výklenek v exteriéru na severní straně (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, detail konchy výklenku na severní straně (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, výklenek v exteriéru na severovýchodní straně (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, detail konchy výklenku na severovýchodní straně (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, výklenek v exteriéru na východní straně s barokní sochou Herkula (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, interiér Rondelu (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, rozvinutý tambur hlavního prostoru (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, kupole (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, alianční znak Adama II. z Hradce a jeho ženy Kateřiny z Montfortu (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 1. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 1. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 1. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 1. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 2. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 2. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 2. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 2. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 3. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 3. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 3. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 3. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 4.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 4.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 4.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 4.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 5.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 5.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 5.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 5.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 6.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 6.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 6.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 6.
špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 7. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 7. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 7. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 7. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 8. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, únor 2020).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 8. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 8. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).

Jindřichův Hradec, zámek - Rondel, 8. špaleta (foto Vojtěch Krajíček, listopad 2019).